

Jan Řezáč: „Evropský kontext k ztvárnění figury v českém malířství druhé třetiny 19. století. Ideové a formální zázemí tvorby Josefa Mánesa“

Vyjádření školitele k závěru studia doktoranda a k upravenému znění disertační práce

Závěrečné školení doktoranda proběhlo několikerymi konzultacemi i písemnou komunikací. Školitel doktorandovi nejprve doporučil žádoucí postup vycházející z důkladné reflexe námitek vznesených při obhajobě předchozího znění práce. Doktorand akceptoval nutnost řady změn v podobě práce. Požadoval však dále vyjádření k jejím případně sporným konkrétním místům. Školitel mu tedy postupně navrhl některé dílčí úpravy a dal také k úvaze některé další náměty. Výsledné úpravy podoby disertační práce provedl doktorand samostatně. Práce v konečné podobě odpovídá badatelskému založení a pracovnímu způsobu doktoranda.

Pro následující vyjádření k výsledné podobě posuzované práce je zřejmě vhodné porovnat ji s původním zněním. A zároveň s tím připomenout, jakých sporných rysů původního znění práce se týkaly výhrady vyjádřené posudky a jak byly doktorandem v novém znění řešeny.

Shrneme-li ony výhrady, šlo zejména o 1/ ne dosti zřetelné odlišení vlastního textu resp. poznatků autora od literatury resp. citátů z ní, 2/ nepoměr textu a poznámkového aparátu (resp. jeho nadbytečnost vůči myšlenkové linii textu), 3/ nedostatečnou pozornost vůči jednomu z deklarovaných témat práce (figurální tvorba Josefa Mánesa), 4/ nedostatečné využití příslušné české odborné literatury a 5/ odkazování na vlastní plánované publikace.

V porovnání s tím upravené znění práce zvýrazňuje patřičně vlastní teze a poznatky doktoranda a zbavuje text nadbytečných citátů z odborné literatury. Poznámkový aparát sice dále značně rozšiřuje, avšak nikoli na úkor vlastního textu. Zároveň je na několika důležitých místech text kvalitativně prohlouben, a to ve způsobu argumentace i řadou relevantních poznatků. V souvislosti s potřebou větší názornosti argumentů je vylepšena též obrazová příloha disertační práce.

Nyní se vraťme k základním přednostem této disertační práce. Její hlavní zásluhou zůstává originální pokus o systemizaci významových i formálních kontextů figury v malířství doby. Kromě toho posuzovaná práce obsahuje mj. neobyčejně důkladné pojednání o příslušné, zejména německy mluvící – starší, dobové i recentní – literatuře. Bezprostřední návaznost Mánesovy a další české tvorby na ony starší a dobové podněty je sice málokdy exaktně prokazatelná, avšak celkové řešení tohoto problému plně odpovídá pojmu „zázemí“ z titulu práce.

Předložený spis tedy naplňuje požadavky kladené na disertační práci a mnohém směru je překračuje. Proto jej doporučuji k obhajobě.

prof. PhDr. Roman Prahel, CSc.

V Praze 3. 5. 2016